

Т.В. Біловус, асистент кафедри менеджменту Національний університет ДПС України

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Забезпечення економічного зростання в Україні зумовлює високу актуальність проблеми досягнення його сталості та темпів. Сучасна економіка України характеризується високим рівнем зносу основних фондів, значна їх частина є фізично та морально застарілою. Виходом із такого становища є модернізація економіки на основі технологічного інноваційного оновлення. Стратегічну основу сталого економічного зростання в сучасних умовах формують рівень розвитку і динамізм інвестиційно-інноваційних процесів.

Проблема запровадження інноваційно-інвестиційної моделі розвитку національної економіки стала наріжним каменем досліджень низки вітчизняних науковців, серед яких слід відзначити К. Алексеєву, А. Білюка, Т.Васильєву, О.М.Гайдамака, В.М.Лебідь, Д. Войнорубова, Н. Клименко, С. Лакіш, А. Мерзляк, О. Михайловської, Т. Покотило, Н. Свірідової, Г. Смовкіної, В. Чернобаєва, О. Шевченко та ін..

Інновації — це новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоспроможні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництв і (або) соціальної сфери [1].

Перехід на інноваційну модель розвитку вимагає рішення проблем модернізації та оновлення основних фондів, дефіциту фінансових ресурсів, забезпечення державної підтримки науково-дослідної діяльності, створення на фоні наукоємних виробництв проривних конкурентоспроможних технологій .

Лише цілеспрямовані інвестиції у науково-технологічні інновації здатні забезпечити структурні технологічні зміни як ключового фактора формування вищих технологічних укладів, що має стати індикатором процесу модернізації економіки України .

Для цього доцільно чітко обґрунтувати критерії визначення пріоритетної галузі (експортний потенціал галузі, можливість розв'язання проблем зайнятості тощо) та сформулювати систему показників оцінки інноваційно-інвестиційного потенціалу (частка витрат на інноваційну діяльність у обсязі реалізованої продукції, питома вага витрат підприємств галузі на підвищення кваліфікації персоналу тощо) .

Для створення реальних умов для переходу економіки України на інноваційну модель розвитку державі доцільно, насамперед, звернути увагу на створення механізмів покриття інноваційних ризиків. З цією метою на державному рівні необхідно розробити такі заходи: створити умови для капіталізації інтелектуальної власності; створити систему стимулів, яка сприяла б залученню банків вітчизняних і зарубіжних інвесторів, а також великих підприємств до інвестування коштів у розвиток венчурних (ризикованих) інноваційних фірм і проектів; розробити чітку систему надання державних гарантій кредитуванню перспективних інноваційних проектів [2].

Слід також відмітити, що інноваційно –інвестиційна політика національної економіки повинна здійснюватися через запровадження оптимальної системи вибору інноваційних проектів на перспективу; розглядатися при врахуванні науково –технічного, виробничого, правового, фінансового й соціального середовища; реалізовуватися на основі спільної участі державних інституцій й приватних суб'єктів економіки у фінансуванні та впровадженні інновацій .

Підсумовуючи вищесказане, можна відзначити, що подолання негативних явищ та процесів, забезпечення сталого економічного розвитку в інноваційно-інвестиційній сфері потребує провідної ролі держави з метою підвищення ефективності та конкурентоспроможності національної економіки.

Список літератури: 1. O.M.Gaydamaka, V.M.Lebid. Problems of innovative activity development in the real sector of ukrainian economy. - Економічний вісник Донбасу №4(22),2010. 2. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів/ [Г.О. Андрощук, І.Б. Жилияєв, Б.Г. Чижевський та ін.]. - К.: Парламентське вид-во, 2009. - 632 с.